

120

OŚWIADCZENIE RZĄDOWE

z dnia 18 kwietnia 1984 r.

w sprawie wypowiedzenia przez szereg Państw Konwencji międzynarodowej o ujednolicieniu niektórych zasad dotyczących konosamentów, sporządzonej w Brukseli dnia 25 sierpnia 1924 r.

Podaje się niniejszym do wiadomości, że niżej wymienione Państwa notyfikowały Rządowi Królestwa Belgii o wypowiedzeniu Konwencji międzynarodowej o ujednolicieniu niektórych zasad dotyczących konosamentów, sporządzonej w Brukseli dnia 25 sierpnia 1924 r. (Dz. U. z 1937 r. Nr 33, poz. 258), w następujących datach:

Holandia	dnia 26 kwietnia	1982 r.,
Dania	dnia 1 marca	1984 r.,
Finlandia	dnia 1 marca	1984 r.,
Norwegia	dnia 1 marca	1984 r.,
Szwecja	dnia 1 marca	1984 r.

Ponadto podaje się do wiadomości, że Rząd Zjednoczonego Królestwa Wielkiej Brytanii i Północnej Irlandii notyfikował dnia 20 października 1983 r. o wypowie-

dzeniu powyższej konwencji odnośnie do następujących terytoriów:

Bermudy,
Brytyjskie Wyspy Dziewicze,
Kajmany,
Brytyjskie terytorium antarktyczne,
Falklandy i terytoria przyległe,
Hongkong,
Montserrat,
Wyspy Turks i Caicos.

Zgodnie z artykułem 15 konwencji wypowiedzenia nabierają mocy odpowiednio w rok od otrzymania notyfikacji przez Rząd Królestwa Belgii.

Minister Spraw Zagranicznych: S. Olszowski

121

ROZPORZĄDZENIE RADY MINISTRÓW

z dnia 27 kwietnia 1984 r.

w sprawie czasowego zakazu sprzedaży napojów alkoholowych.

Na podstawie art. 19 ust. 1 ustawy z dnia 26 października 1982 r. o wychowaniu w trzeźwości i przeciwdziałaniu alkoholizmowi (Dz. U. Nr 35, poz. 230) zarządza się, co następuje:

§ 1. Zabrania się sprzedaży i podawania napojów alkoholowych zawierających powyżej 4,5% alkoholu oraz piwa we wszystkich punktach sprzedaży detalicznej i zakładach gastronomicznych na terenie kraju w dniach 30 kwietnia i 1 maja 1984 r.

§ 2. Wykonanie rozporządzenia powierza się Ministrowi Handlu Wewnętrznego i Usług oraz terenowym organom administracji państwowej stopnia wojewódzkiego.

§ 3. Rozporządzenie wchodzi w życie z dniem ogłoszenia.

Prezes Rady Ministrów: w z. Z. Messner

122

ROZPORZĄDZENIE MINISTRA FINANSÓW

z dnia 9 kwietnia 1984 r.

w sprawie zwolnienia od podatków obrotowego i dochodowego lub opłaty skarbowej podatników osiągających przychody z niektórych rodzajów nowo uruchomionej działalności wytwórczej i usługowej.

Na podstawie art. 12 ust. 1 pkt 1 ustawy z dnia 16 grudnia 1972 r. o podatku obrotowym (Dz. U. z 1983 r. Nr 43, poz. 191), art. 23 pkt 1 ustawy z dnia 16 grudnia 1972 r. o podatku dochodowym (Dz. U. z 1983 r. Nr 43, poz. 192), art. 2 ust. 2 ustawy z dnia 19 grudnia 1975 r. o opłacie skarbowej (Dz. U. Nr 45, poz. 226) oraz art. 9 pkt 1, art. 18 ust. 3 i art. 38 pkt 1, 2 i 4 ustawy z dnia 19 grudnia 1980 r. o zobowiązaniach podatkowych (Dz. U. z 1980 r. Nr 27, poz. 111 i z 1982 r. Nr 45, poz. 289) zarządza się, co następuje:

§ 1. 1. Zwalnia się, na warunkach określonych w rozporządzeniu, od podatków obrotowego i dochodowego, zwanych dalej „podatkami”, oraz od opłaty skarbowej z tytułu wykonywania rzemiosła, zwanej dalej „opłatą skarbową”, podatników osiągających przychody z nowo uruchomionej działalności, której przedmiotem jest:

1) wykonywanie rzemiosł w zakresie:

a) produkcji cegły w rozmiarach nie przekraczających 1.200.000 sztuk rocznie,

- b) wydobywania i przerobu kamienia budowlanego, gipsowego, wapiennego lub kredy, wydobywania, wytwarzania lub uszlachetniania kruszyw, produkcji kafli piecowych, pokryć dachowych, pustaków, płyt „suprema”, wykładzin ściennych i produkcji wyrobów betoniarskich, z wyjątkiem nagrobków — przy zatrudnieniu nie więcej niż czterech pracowników; rzemiosła te mogą być wykonywane przy tym zatrudnieniu wyłącznie lub obok rzemiosła wymienionego pod lit. a),
- 2) wykonywanie rzemiosła piekarstwo, z wyjątkiem produkcji pieczywa trwałego,
- 3) wykonywanie rzemiosł: wędliniarstwo, jeżeli przedmiotem działalności jest wyłącznie produkcja wyrobów podrobowych, kuchmistrzostwo, młynarstwo, przetwórstwo owoców i warzyw, wytwarzanie i przetwarzanie mieszanek i koncentratów paszowych, mączek pastewnych i produktów utylizacji zwierzęcej oraz prowadzenie elektrowni wodnych — przy zatrudnieniu nie więcej niż 5 pracowników,
- 4) wykonywanie rzemiosł w zakresie wytwarzania i naprawy sprzętu i aparatury medycznej oraz wytwarzania mączki drzewnej, a także rzemiosł: ludwisarstwo, kowalstwo, witrażownictwo, kołodziejstwo, bednarstwo, gręplarstwo, powroźnictwo, szewstwo ortopedyczne, lutnictwo, organmistrzostwo, ortopedyka i zduństwo — przy zatrudnieniu nie więcej niż jednego pracownika,
- 5) prowadzenie zakładów i punktów gastronomicznych, w których nie sprzedaje się napojów zawierających powyżej 18% alkoholu, oraz pensjonatów — przy zatrudnieniu nie więcej niż trzech, a w miejscowościach turystycznych — nie więcej niż czterech pracowników, licząc średnio w roku podatkowym w stosunku do liczby miesięcy, w których zakład (punkt) gastronomiczny lub pensjonat był czynny; zwolnienie od podatków nie przysługuje w razie zatrudnienia jednocześnie więcej niż sześciu pracowników; ograniczenie zatrudnienia do liczby trzech lub czterech pracowników średnio w roku podatkowym nie dotyczy zakładów (punktów) gastronomicznych i pensjonatów sezonowych, czynnych przez okres nie dłuższy niż sześć miesięcy w roku podatkowym.

2. Zwolnienie od podatków, określone w ust. 1 nie dotyczy podatników będących osobami prawnymi.

3. Zwolnienie od podatków określone w ust. 1 pkt 5 nie obejmuje przychodów, osiąganych w zakładach (punktach) gastronomicznych ze sprzedaży napojów alkoholowych.

4. W razie sprzedaży wyrobów lub świadczenia usług, dla których właściwe są stawki podatku obrotowego wyższe od określonych w art. 10 ust. 1 pkt 1 i 2 ustawy z dnia 16 grudnia 1972 r. o podatku obrotowym (Dz. U. z 1983 r. Nr 43, poz. 191), w tym również sprzedaży produktów i usług luksusowych, zwolnienie od podatków nie obejmuje różnicy w podatku obrotowym między podatkiem należnym według stawek określonych dla wyrobów i usług na podstawie art. 10 ust. 2 pkt 2 ustawy o podatku obrotowym lub art. 15 ust. 3 ustawy z dnia 26 lutego 1982 r. o opodatkowaniu jednostek gospodarki społecznej (Dz. U. z 1984 r. Nr 16, poz. 75) a podatkiem właściwym dla tych wyrobów i usług według stawek określonych w art. 10 ust. 1 pkt 1 i 2 ustawy o podatku obrotowym.

§ 2. W wypadkach uzasadnionych potrzebami miejscowymi izba skarbową, na wniosek terenowego organu

administracji państwowej stopnia wojewódzkiego, na części lub na całym obszarze województwa:

- 1) podwyższa dopuszczalny stan zatrudnienia przy wykonywaniu działalności określonej w § 1 ust. 1 pkt 1 lit. b) oraz pkt 3, 4 i 5,
- 2) zwalnia nowo uruchomioną działalność wykonywaną przy zatrudnieniu nie więcej niż jednego pracownika w zakresie innych niż wymienione w § 1 ust. 1, pkt 1—4 rodzajów rzemiosł, jeżeli z tytułu wykonywania tej działalności przysługiwałoby opodatkowanie w formie opłaty skarbowej lub karty podatkowej.

§ 3. 1. Uruchomienia działalności na terenie nie zabudowanym lub w lokalu (budynku) nabytym, wydzierżawionym albo przejętym w użytkowanie na podstawie innego tytułu nie uważa się za uruchomienie nowej działalności, jeżeli na terenie tym lub w lokalu (budynku) w okresie ostatnich pięciu lat była prowadzona tego samego rodzaju działalność wytwórcza lub usługowa.

2. Nie stanowi przeszkody do uznania za nowo uruchomioną działalność podjętej na terenie nie zabudowanym lub w lokalu (budynku), w którym w okresie ostatnich pięciu lat była prowadzona działalność wytwórcza lub usługowa przez jednostkę gospodarki społecznej; nie dotyczy to jednak działalności prowadzonej na podstawie umowy na warunkach zlecenia, umowy agencyjnej lub umowy o pracę na zasadach zryczałtowanego rozrachunku.

3. Uruchomienie działalności w zakładzie rzemieślniczym, zakładzie lub punkcie gastronomicznym albo pensjonacie nabytym od podatnika przechodzącego na emeryturę lub rentę przez osobę podejmującą po raz pierwszy wykonywanie działalności we własnym imieniu i nie będącą członkiem rodziny tego podatnika uważa się za uruchomienie nowej działalności.

4. Członkami rodziny w rozumieniu ust. 3 są: małżonek, dzieci własne i przysposobione, pasierbowie, dzieci obce przyjęte na wychowanie, rodzice, osoby przysposabiające, ojczym, macocha, zięciowie i synowie.

§ 4. 1. Zwolnienie od podatków (opłaty skarbowej) obejmuje okres:

- 1) trzech lat — jeżeli chodzi o rodzaje działalności określone w § 1 ust. 1 pkt 1 i 2,
- 2) dwóch lat — jeżeli chodzi o pozostałe rodzaje działalności

— licząc od dnia rozpoczęcia przez podatnika nowo uruchomionej działalności.

2. W razie przerwy w wykonywaniu działalności spowodowanej chorobą, urlopem macierzyńskim lub powołaniem na ćwiczenia wojskowe, która trwała nieprzerwanie co najmniej dwa miesiące, okres zwolnienia od podatków (opłaty skarbowej) przedłuża się o cały okres przerwy, jeżeli podatnik lub osoba działająca w jego imieniu zawiadomi urząd skarbowy o tej przerwie w terminie siedmiu dni od dnia jej rozpoczęcia i od dnia jej zakończenia.

§ 5. 1. Zwolnienie od podatków (opłaty skarbowej) przysługuje podatnikom, którzy:

- 1) w okresie ostatnich pięciu lat nie wykonywali działalności wytwórczej, usługowej lub handlowej, w tym również na podstawie umowy na warunkach zlecenia, umowy agencyjnej lub umowy o pracę na zasadach zryczałtowanego rozrachunku, z wyjątkiem działalności w zakresie prowadzenia elektrowni wodnych,

- 2) mają uprawnienia do wykonywania działalności, przewidziane w obowiązujących przepisach,
- 3) przy wykonywaniu działalności nie korzystają zarówno z usług osób nie zatrudnionych przez siebie na podstawie umowy o pracę, jak i z usług innych zakładów lub przedsiębiorstw, chyba że chodzi o usługi specjalistyczne, których podatnik nie może wykonać we własnym zakresie,

4) nie wykonują innej działalności podlegającej podatkom obrotowym lub opłacie skarbowej; nie dotyczy to podatników prowadzących elektrownie wodne.

2. Warunek określony w ust. 1 pkt 1 nie ma zastosowania do podatników:

- 1) których przychody z tytułu wykonywania działalności były zwolnione od podatków (opłaty skarbowej) z mocy prawa,
- 2) którzy uruchamiają działalność w zakresie prowadzenia elektrowni wodnych.

3. Warunki określone w ust. 1 pkt 1 i 4 powinien spełniać również małżonek podatnika; przepis ust. 2 pkt 1 stosuje się odpowiednio.

4. Nie stanowi przeszkody do zwolnienia od podatków (opłaty skarbowej) zmiana miejsca wykonywania działalności, jeżeli działalność taka w nowym miejscu jej wykonywania jest również objęta zwolnieniem.

§ 6. 1. Przy ocenie uprawnienia do zwolnienia od podatków (opłaty skarbowej) do liczby pracowników nie wlicza się małżonka i niepełnoletnich członków rodziny pozostających we wspólnym gospodarstwie domowym z podatnikiem, a ponadto:

- 1) w zakładach rzemieślniczych, zakładach i punktach gastronomicznych oraz pensjonatach — młodocianych pracowników zatrudnionych w celu nauki zawodu lub przyuczenia do wykonywania określonej pracy, w liczbie określonej przez przepisy o nauce zawodu w tych zakładach pracy,
- 2) w zakładach gastronomicznych — osób zatrudnionych przy wykonywaniu działalności rozrywkowej.

2. Zwolnienie od podatków (opłaty skarbowej) stosuje się również, gdy nowo uruchomiona działalność wykonywana jest przez wspólników, pod warunkiem że wszyscy wspólnicy są wymienieni w dokumencie uprawniającym do wykonywania działalności oraz że łączna liczba wspólników i zatrudnionych pracowników nie przekracza stanu zatrudnienia określonego dla poszczególnych rodzajów działalności; do liczby pracowników nie wlicza się małżonka i niepełnoletnich członków rodziny tylko jednego ze wspólników.

§ 7. 1. Podatnicy zwolnieni od podatków są obowiązani zgłaszać obowiązek podatkowy na każdy rok podatkowy objęty zwolnieniem i uiszczać opłatę związaną z tym zgłoszeniem.

2. Podatnicy, z wyjątkiem wykonujących działalność w warunkach uprawniających do opłacania opłaty skarbowej oraz podatków w formie karty podatkowej, są obowiązani prowadzić w pełnym zakresie ewidencję sprzedaży na zasadach określonych w odrębnych przepisach w sprawie prowadzenia ksiąg podatkowych.

3. Podatnicy wykonujący działalność w warunkach uprawniających do opłacania podatków w formie karty podatkowej, jeżeli sprzedają wyroby lub świadczą usługi, dla których właściwe są stawki podatku obrotowego wyż-

sze od określonych w art. 10 ust. 1 pkt 1 i 2 ustawy o podatku obrotowym (§ 1 ust. 4), są obowiązani prowadzić ewidencję sprzedaży tylko tych wyrobów i usług na zasadach, o których mowa w ust. 2.

§ 8. 1. Zwolnienie od podatków (opłaty skarbowej) następuje pod warunkiem, że podatnik w okresie objętym zwolnieniem i w ciągu trzech lat po tym okresie nie zaprzestanie na stałe wykonywania działalności.

2. Decyzję o zwolnieniu, z zastrzeżeniem dopełnienia przez podatnika warunku określonego w ust. 1, wydaje urząd skarbowy na pisemny wniosek podatnika, zgłoszony przed rozpoczęciem działalności. We wniosku podatnik powinien zamieścić oświadczenie, że spełnia warunki do zwolnienia określone dla danego rodzaju działalności.

3. Za każdy rok podatkowy objęty zwolnieniem urząd skarbowy dokonuje wymiaru podatków na ogólnych zasadach albo w wysokości odpowiadającej opłacie za kartę podatkową lub opłaty skarbowej, jeżeli podatnik spełnia warunki do opodatkowania w tych formach.

4. Urząd skarbowy odracza pobór ustalonych podatków (opłaty skarbowej) do czasu upływu trzech lat, licząc od końca okresu objętego zwolnieniem. Jeżeli w ciągu tych trzech lat podatnik nie zaprzestanie na stałe wykonywania działalności, urząd skarbowy stwierdza wygaśnięcie decyzji w sprawie wymiaru podatków (opłaty skarbowej) za okres objęty zwolnieniem.

5. Urząd skarbowy stwierdza wygaśnięcie decyzji w sprawie wymiaru podatków (opłaty skarbowej) na wniosek podatnika również w razie zaprzestania wykonywania działalności na stałe z przyczyn niezależnych od podatnika, jeżeli zasadność jego wniosku zostanie potwierdzona przez organizację samorządu społeczno-zawodowego podatnika oraz przez terenowy organ administracji państwowej właściwy w sprawach wydawania uprawnień do wykonywania działalności, albo z powodu choroby uniemożliwiającej dalsze prowadzenie działalności.

§ 9. 1. Podatnik jest obowiązany zawiadomić pisemnie urząd skarbowy o utracie warunków do zwolnienia od podatków (opłaty skarbowej) najpóźniej w terminie siedmiu dni od dnia powstania okoliczności powodujących utratę warunków do zwolnienia. Jeżeli utrata warunków ma nastąpić na skutek zatrudnienia dodatkowej osoby, podatnik jest obowiązany dokonać zawiadomienia najpóźniej w dniu poprzedzającym dzień rozpoczęcia pracy przez tę osobę.

2. Podatnik, który w terminie określonym w ust. 1 zawiadomi urząd skarbowy o utracie warunków do zwolnienia od podatków (opłaty skarbowej), traci prawo do tego zwolnienia, poczynając od miesiąca, w którym utracił te warunki.

3. Podatnik, który nie dopełnił obowiązku terminowego zawiadomienia urzędu skarbowego o utracie warunków do zwolnienia od podatków (opłaty skarbowej), traci prawo do tego zwolnienia, poczynając od roku podatkowego, w którym utracił te warunki.

4. Podatnik, który wprowadził urząd skarbowy w błąd co do spełnienia warunków, od których uzależnione jest zwolnienie od podatków (opłaty skarbowej), traci prawo do tego zwolnienia za cały okres działalności.

§ 10. 1. Przekroczenie przez podatnika w ciągu roku podatkowego rozmiarów produkcji cegły określonych w § 1 ust. 1 pkt 1 lit. a) nie powoduje utraty warunków do zwolnienia od podatków w zakresie przychodów osiągniętych w tych rozmiarach.

2. Od ilości cegły przekraczającej rozmiary produkcji określone w § 1 ust. 1 pkt 1 lit. a) pobiera się zryczałtowany podatek obrotowy i dochodowy w wysokości 4% ceny jednej sztuki cegły.

3. Podatnicy, o których mowa w ust. 1, są obowiązani w terminie do dnia 12 miesiąca następującego po miesiącu, w którym nastąpiło przekroczenie rozmiarów produkcji, składać bez wezwania urzędowi skarbowemu deklarację o ilości wyprodukowanych sztuk cegły ponad rozmiary produkcji określone w § 1 ust. 1 pkt 1 lit. a) oraz wpłacać w tym terminie zryczałtowany podatek od tej ilości.

§ 11. 1. Podatnicy prowadzący zakłady (punkty) gastronomiczne i korzystający ze zwolnienia określonego w § 1 ust. 1 pkt 5 opłacają od obrotów osiągniętych ze sprzedaży napojów alkoholowych zryczałtowany podatek obrotowy i dochodowy w wysokości 7%.

2. Podatnicy, o których mowa w ust. 1, są obowiązani ewidencjonować sprzedaż napojów alkoholowych w odrębnej rubryce książki ewidencji sprzedaży.

3. Podatnicy, o których mowa w ust. 1, są obowiązani w terminie do dnia 12 miesiąca następującego po miesiącu, w którym osiągnęli przychody ze sprzedaży napojów alkoholowych, składać bez wezwania urzędowi skarbowemu deklarację o wysokości osiągniętego z tej sprzedaży obrotu i wpłacać w tym terminie zryczałtowany podatek od tego obrotu.

§ 12. W wypadkach, o których mowa w § 1 ust. 4, podatnicy są obowiązani w terminie do dnia 12 miesiąca następującego po miesiącu, w którym dokonali sprzedaży wyrobów i usług określonych w tym przepisie, składać bez wezwania właściwemu urzędowi skarbowemu deklarację o wysokości obrotu osiągniętego z tej sprzedaży oraz wpłacać w tym terminie różnicę w podatku obrotowym.

§ 13. Podatnicy, którzy bez usprawiedliwionych przyczyn nie dopełnili obowiązku terminowego złożenia po raz pierwszy w roku podatkowym deklaracji, o których mowa w § 10 ust. 3, § 11 ust. 3 i § 12, tracą prawo do zwolnienia od podatków (opłaty skarbowej), poczynając od roku podatkowego, w którym nie dopełnili tego obowiązku.

§ 14. 1. Traci moc rozporządzenie Ministra Finansów z dnia 30 października 1981 r. w sprawie zwolnienia od podatków i opłaty skarbowej podatników osiągających przychody z niektórych rodzajów nowo uruchomionej działalności zarobkowej (Dz. U. Nr 26, poz. 138).

2. Przepisy rozporządzenia wymienionego w ust. 1 mają jednak zastosowanie do podatników, którzy uruchomili działalność przed dniem wejścia w życie niniejszego rozporządzenia.

§ 15. Rozporządzenie wchodzi w życie z dniem 15 maja 1984 r.

Minister Finansów: S. Nieckarz

123

ROZPORZĄDZENIE MINISTRA NAUKI, SZKOLNICTWA WYŻSZEGO I TECHNIKI

z dnia 9 kwietnia 1984 r.

zmieniające rozporządzenie w sprawie studiów doktoranckich.

Na podstawie art. 14 ust. 2 ustawy z dnia 31 marca 1965 r. o stopniach naukowych i tytułach naukowych (Dz. U. z 1973 r. Nr 32, poz. 192 i z 1982 r. Nr 14, poz. 113) zarządza się, co następuje:

§ 1. W rozporządzeniu Ministra Nauki, Szkolnictwa Wyższego i Techniki z dnia 17 grudnia 1976 r. w sprawie studiów doktoranckich (Dz. U. z 1976 r. Nr 41, poz. 243, z 1980 r. Nr 26, poz. 109 i z 1983 r. Nr 10, poz. 53) wprowadza się następujące zmiany:

1) w § 11 ust. 1 otrzymuje brzmienie:

- „1. W okresie odbywania studiów doktoranckich uczestnik otrzymuje stypendium w wysokości:
- 1) 8 000 zł miesięcznie na pierwszym roku studiów,
 - 2) 9 300 zł miesięcznie na dalszych latach studiów.”,

2) w § 12 ust. 1 otrzymuje brzmienie:

- „1. Nauczyciel akademicki, pracownik naukowo-badawczy, dyplomowany pracownik dokumentacji naukowej oraz bibliotekarz dyplomowany, przyjęty na studia doktoranckie na wniosek zakładu pracy, który go zatrudnił, otrzymuje na czas trwania studiów doktoranckich urlop bezpłatny oraz stypendium w wysokości wynagrodzenia przysługującego aktualnie na stanowisku zajmowanym przez uczestnika studiów doktoranckich bezpośrednio przed przyjęciem na studia, nie większej jednak niż 10 000 zł miesięcznie”.

§ 2. Rozporządzenie wchodzi w życie z dniem ogłoszenia z mocą od dnia 1 stycznia 1984 r.

Minister Nauki, Szkolnictwa Wyższego i Techniki:
B. Miśkiewicz

Reklamacje z powodu niedoręczenia poszczególnych numerów zgłaszać należy na piśmie do Administracji Wydawnictw Urzędu Rady Ministrów (ul. Powsińska 69/71, 00-979 Warszawa, skrytka pocztowa 81) po otrzymaniu następnego kolejnego numeru.

Redakcja: Urząd Rady Ministrów — Biuro Prawne, Warszawa, Al. Ujazdowskie 1/3. Administracja: Administracja Wydawnictw Urzędu Rady Ministrów, ul. Powsińska 69/71, 00-979 Warszawa (skrytka pocztowa 81), tel. 28-90-01 w. 608 i 42-14-78.

Flotowano z polecenia Prezesa Rady Ministrów
w Zakładach Graficznych „Tamka”, Zakład nr 1, Warszawa, ul. Tamka 3.

Zam. 0396-1300-84.

Cena 16,00 zł